

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan yksityisistä teistä annettua lakia muutettavaksi niin, ettei yksityisten teiden tienpidon kustannuksiin myönnetä valtion avustusta enää vuodelta 1995. Tämän vuoksi laista ehdotetaan kumottavaksi valtionavustusta koskevat pykälät.

Voimassa olevan lain mukaan, jos valtio tai kunta on antanut yksityisen tien kunnossapitoon avustusta, muiden kuin tieosakkaiden liikennettä tiellä, säännöllistä liikennettä lukuun ottamatta, ei ole voitu kieltää. Tien tekemisavustuksen osalta liikennettä ei ole voitu kieltää kymmeneen vuoteen viimeisen avustuserän nostamisesta lukien. Kun valtion avustukset esityksen mukaan loppuisivat, kumoutuisi myös tämä kieltorajoitus valtion avustuksen osalta.

Esityksen mukaan tällaista kieltoa ei saisi edelleenkään asettaa, jos kunta avustaa tietä tai on ottanut vastatakseen yksityisen tien kunnossapidosta tai tekemisestä.

Niin ikään esityksen mukaan, jos tie on saanut valtion kunnossapitoavustusta vielä vuoden 1995 aikana, muiden kuin tieosakkaiden liikennettä ei saisi kieltää kymmeneen vuoteen lain voimaantulon jälkeen. Määräaika on sama kuin nykyisin tien tekemisavustuksen kohdalla on säädetty.

Vanhat keskeneräiset tekemisavustusten kymmenen vuoden määräajat jatkuisivat loppuun asti myös lain voimaantulon jälkeen.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Yksityisistä teistä annettuun lakiin (358/62), jäljempänä yksityistielaki, sisältyvien tienpidon valtionavustusta koskevien säännösten mukaan valtion varoista annetaan vuosittain avustusta sellaisen yksityisen tien kunnossapitoon, jolla on paikkakunnalla huomattava liikenteellinen merkitys tai joka on tarpeellinen pysyvän asutuksen pääsytiellä. Valtionavustuksen suuruuteen vaikuttavat tien alueellinen sijainti, tien merkitys muiden kuin teiosakkaiden liikenteeseen, kustannusten suuruus ja teiosakkaiden varallisuus-asema. Yksityisten teiden tekemiseen voidaan myöntää harkinnanvaraista avustusta. Valtion avustusta saa noin 18 000 tiekuntaa. Avustettavien teiden yhteispituus on noin 60 000 kilometriä.

Valtiontalouden tasapainottamiseksi ja valtion velan bruttokansantuoteosuuden kääntämiseksi laskuun tarvitaan seuraavien neljän vuoden aikana vähintään 20 miljardin markan valtion menojen supistukset nykytasoon verrattuna. Vuoden 1996 aikana menoja on tarkoitus supistaa 10 miljardilla. Tämän vuoksi ehdotetaan osana tätä menojen supistusta yksityisten teiden valtionavustusjärjestelmä ja yksityistielain 93, 94 ja 97 §:t kumottavaksi niin, että valtionapuja ei niiden nojalla myönnettäisi enää vuodelta 1995. Yksityisillä teillä olevien lauttojen ja purettavien siltojen avustamiseen on kuitenkin tarkoitus esittää erikseen määräraha vuoden 1996 talousarvioon.

Kunnalla olisi edelleen mahdollisuus avustaa yksityisiä teitä. Kunnallinen itsehallinto huomioon ottaen ehdotetaan kunnan päätöksellä tapahtuvaa avustamista koskeva säännös yksinkertaistettavaksi niin, että avustuspäätöksen perusteet, ehdot ja valvonta jäisivät päätöstä tehtäessä kokonaan kunnan vapaaseen harkintaan.

Yksityistielain 80 §:n 1 momentin mukaan teiosakkaat tai tiekunta voivat yleisesti kieltää tiellä liikkumisen niiltä, joilla ei ole oikeutta tienhen, mikäli lain 96 §:stä ei muuta johdu. Mainitun 96 §:n mukaan tällaista kieltoa ei ole voitu antaa, jos tien kunnossapitoon on myönnetty valtion tai kunnan avustusta. Vastaavasti, jos valtio tai kunta on

avustanut tien tekemistä, tällaista kieltoa ei voi antaa kymmenen vuoden aikana viimeisen avustuserän nostamisesta lukien. Ehdotuksen mukaan tällaista kieltoa ei edelleenkään voisi antaa, jos kunta antaa avustusta tien kunnossapitoon tai tekemiseen tai on ottanut tien kunnossapidon tai tekemisen vastatakseen.

Vaikka valtionavustukset nyt lopetetaan vuoden 1996 alusta lukien, on lisäksi voimassa oleva laki huomioon ottaen perusteltua säätää, että sellaisilla yksityisillä teillä, joille on maksettu tien kunnossapitoon valtionavustusta vielä vuoden 1995 aikana, ei saa kieltää muiden kuin teiosakkaiden liikennettä kymmeneen vuoteen tämän lain voimaantulon jälkeenkään. Määräaika on sama kuin voimassa olevan lain mukaan tien tekemisavustukseen liittyvä määräaika. Tällainen säännös ehdotetaan otettavaksi lain voimaantulosäännökseen.

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Taloudelliset vaikutukset

Valtioneuvoston 14 päivänä lokakuuta 1992 tekemän säästöpäätöksen perusteella yksityisteiden kunnossapidon ja tekemisen valtionavustuksiin on vuosina 1994—1995 ollut kumpanakin vuotena käytettävissä 75 miljoonaa markkaa vähemmän kuin vuonna 1993 eli 117 miljoonaa markkaa, josta kunnossapitoavustuksen osuus on 103,5 miljoonaa markkaa ja tekemisen 13,5 miljoonaa markkaa (vuosien 1994 ja 1995 talousarvioiden momentit 31.25.50 ja 31.25.51). Jos vuonna 1996, jolloin kyseinen säästöpäätös ei enää olisi voimassa, palattaisiin vuoden 1993 avustusmäärärahan tasolle, avustusmääräraha olisi yhteensä noin 190 miljoonaa markkaa. Valtion menot vuonna 1996 supistuisivat vuoteen 1995 eli nykytasoon verrattuna siis 117 miljoonaa markkaa.

Kun yksityisillä teillä olevien lauttojen (lossien) ja purettavien siltojen vuosikustannukset ovat varsin korkeat, tultaisiin vuoden 1996 valtion talousarvioon kuitenkin esittämään määräraha niiden avustamiseen. Tämän avustuksen tarve olisi vuosittain noin 4—5 miljoonaa markkaa.

Esityksen mukaan kunnat päättävät omista varoistaan myönnettävistä avustuksista yksityisille teille. Esityksen vaikutus kuntien menoihin riippuu siis kokonaan kuntien omista päätöksistä eikä sen vaikutusta kuntien menoihin voida näin ollen arvioida.

Kun nykyisten säännösten mukaan avustukset maksetaan vuosittain jälkikäteen, merkitsi tämä sitä, että tiekunnat eivät enää saisi avustuksia vuoden 1995 aikana tekemiinsä kunnossapitotöihin.

Yksityisten teiden keskeneräisiä tekemishankkeita, joista tiepiirit ovat tehneet avustuspäätökset, avustettaisiin tiepiirien käytettävissä vielä olevien vuoden 1995 tai aikaisemmissa valtion talousarvioissa myönnettyjen määrärahojen puitteissa. Tämä harkinnanvaraisen tekemisavustuksen määräraha on siirtomääräraha, joka on käytettävissä 2 vuotta myöntämivuoden jälkeen eli esimerkiksi vuonna 1996 on vielä käytettävissä vuoden 1994 talousarviossa myönnetty määräraha, ellei sitä avustuksia maksettaessa ole sitä ennen käytetty loppuun. Hankkeita, jois-

ta avustuspäätös on tehty, on 95 kappaletta. Niiden kokonaisvaltionapu on 32,3 miljoonaa markkaa, josta on maksamatta 20,3 miljoonaa markkaa. Määrärahaa vuosilta 1994—1995 on käytettävissä 21,9 miljoonaa markkaa, josta vielä maksamatta olevat avustukset siis maksettaisiin.

2.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei ole organisaatio- tai henkilöstövaikutuksia, koska tiepiireissä valtion avustuksia hoitanut henkilöstö on pääasiallisesti hoitanut muita tehtäviä.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä liikenneministeriössä. Asian kiireellisyydestä johtuen esityksestä ei ole hankittu lausuntoja.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

95 §. Säännös on tarpeen, ettei syntyisi epäselvyyttä siitä, kuuluuko yksityisten teiden avustaminen kunnan varoista kunnan yleisen toimivallan piiriin vai ei. Sama koskee pykälässä mainittua yksityisen tien kunnossapidon tai tekemisen ottamista kunnan vastattavaksi. Kun koko avustuksen myöntäminen on kunnan vapaasti päätettävissä, ei laissa ole tarpeen säätää avustuksen kohteista, myöntämisen perusteista, ehdoista tai valvonnasta sillä tavoin kuin nykyisessä pykälässä on tehty, vaan nekin jäävät kunnan päätöksen varaan.

96 §. Pykälän 1 momentti on kunnan antaman avustuksen osalta samansisältöinen kuin voimassa olevan pykälän 2 momentti paitsi, että siihen on lisätty säännös siitä, että liikennekieltoa ei saisi tielle asettaa myöskään silloin, kun kunta on ottanut kustannuksellaan tien kunnossapidon hoitaakseen. Kun tällöinkin kunnan varoja käytetään yksityisen

tien osakkaiden hyväksi, on se täysin verrattavissa siihen, että kunnan varoista annetaan avustusta tien kunnossapitoon.

Pykälän 2 momentti on kunnan avustuksen osalta samansisältöinen kuin voimassa olevan pykälän 3 momentti paitsi, että siinäkin on samoilla perusteilla kuin 1 momentissa otettu huomioon avustamisen lisäksi myös kunnan varoilla tapahtunut tien tekeminen. Kymmenen vuoden määräaika on sama kuin voimassa olevassa laissa.

98 §. Pykälästä on poistettu maininta valtion varoista myönnetystä avustuksesta.

109 §. Pykälästä on poistettu maininta valtion varoista annettavasta avustuksesta.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotettujen muutosten johdosta tullaan tekemään tarvittavat muutokset yksityisistä teistä annettuun asetukseen.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 siten, että tienpidon kustannuksiin ei myönnetä valtion avustusta aikaisemman lain 93 ja 94 §:n nojalla enää vuodelta 1995.

Kun tiepiirit ovat voimassa olevien säännösten puitteissa ennen tämän lain voimaantuloa tehneet päätöksiä yksityisten teiden tekemisen avustamisesta ja tällaisia tiehankkeita on kesken lain voimaan tullessa, ehdotetaan voimaantulosäännöksessä, että näin päätetyt avustukset maksetaan loppuun niiden jäljellä olevien määrärahojen puitteissa, jotka ovat vielä tiepiirien käytettävissä. Myös näin avustettavilla teillä ei saisi kieltää muiden kuin tieosakkaiden liikennettä kymmenen vuoden aikana viimeisen avustuserän nostamisesta. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Yleisperusteluissa mainituilla perusteilla ehdotetaan lakiin otettavaksi voimaantulosäännös myös siitä, että jos yksityinen tie on saanut ennen tämän lain voimaantuloa kunnossapitoon valtion avustusta ja sitä on maksettu viimeksi vuonna 1995, ei tiellä saa kieltää muiden kuin tieosakkaiden liikennettä kymmeneen vuoteen tämän lain voimaantulosta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Lakiin ehdotetaan vielä voimaantulosäännös voimassa olevan lain mukaisten keskeneräisten kymmenen vuoden määräaikojen jatkumisesta loppuun tämän lain voimaantulon jälkeen.

Tällä lailla kumotaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annettu laki yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta (378/95).

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan yksityisistä teistä 15 päivänä kesäkuuta 1962 annetun lain (358/62) 93, 94 ja 97 §,

sellaisina kuin niistä ovat 93 ja 94 § 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa (728/77) sekä 97 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä

muutetaan 13 luvun otsake, 95, 96, 98 ja 109 §,

näistä 96 § sellaisena kuin se on mainitussa 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa, seuraavasti:

13 luku

Tienpidon kunnanavustus ja tienkäyttökielto

95 §

Kunta päättää sen varoista yksityisen tien tienpitoon myönnettävistä avustuksista, avustuksen ehdoista ja käytön valvonnasta samoin kuin yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kokonaan tai osaksi kunnan suorittavaksi.

96 §

Jos kunta avustaa yksityisen tien kunnossapittoa tai kunta kustannuksellaan vastaa yksityisen tien kunnossapidosta, tien käyttä-

mistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Milloin kunta on antanut avustusta yksityisen tien tekemiseen tai tehnyt tien kokonaan tai osaksi kunnan varoilla, on kymmenen vuoden ajan viimeisen avustuserän nostamisesta tai kunnan tekemän tietyön päättymisestä lukien noudatettava, mitä 1 momentissa on säädetty.

98 §

Kunnan varoista myönnettyä avustusta ei voida ulosmitata velan suoritukseksi.

109 §

Tämän lain soveltamisesta säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996 siten, että tienpidon kustannuksiin ei myönnetä valtion avustusta aikaisemman lain 93 ja 94 §:n nojalla enää vuodelta 1995.

Yksityisten teiden tekemiseen ennen lain voimaantuloa myönnettyt harkinnanvaraiset avustukset maksetaan loppuun vuonna 1995 ja sitä ennen valtion talousarviossa myönnettyjen, käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa. Avustusta saaneen tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää kymmenen vuoden aikana viimeisen avustuserän nostamisesta lukien. Säännöllisen liikenteen

harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Mikäli yksityiselle tielle on maksettu valtion varoista avustusta tien kunnossapitoon vuonna 1995, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää kymmenen vuoden aikana tämän lain voimaantulosta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Tämän lain voimaan tullessa kesken oleva aikaisemman lain 96 §:n 3 momentissa tarkoitettu määräaika jatkuu kunnes kymmenen vuotta on kulunut viimeisen avustuserän nostamisesta.

Tällä lailla kumotaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annettu laki yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta (378/95).

Helsingissä 16 päivänä kesäkuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

L a k i

yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan yksityisistä teistä 15 päivänä kesäkuuta 1962 annetun lain (358/62) 93, 94 ja 97 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 93 ja 94 § 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa (728/77) sekä 97 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä
muutetaan 13 luvun otsake, 95, 96, 98 ja 109 §,
 näistä 96 § sellaisena kuin se on mainitussa 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 luku

Tienpidon valtion- ja kunnanavustus

93 §

Valtion varoista annetaan vuosittain avustusta sellaisen yksityisen tien kunnossapitoon, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja jolla on paikakunnalla huomattava liikenteellinen merkitys tai joka on tarpeellinen pysyvän asutuksen pääsytienä.

Valtionavustuksen suuruuden määräytymisperusteina on otettava huomioon tien alueellinen sijainti, tien merkitys muiden kuin tieosakkaiden liikenteelle, tienpitokustannusten suuruus ja tieosakkaiden varallisuusasema siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

94 §

Valtion varoista voidaan antaa avustusta 93 §:n 1 momentissa tarkoitetun tien tekemiseen vuosittain valtion tulo- ja menoarvioon otetun määrärahan rajoissa sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Eri-tyisistä syistä voidaan valtionavustusta myöntää myös sellaisen yksityisen tien tekemiseen, jota koskevien asioiden hoitamista varten ei ole perustettu tiekuntaa.

13 luku

Tienpidon kunnanavustus ja tien käyttökielto

93 §

(kumotaan)

94 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

95 §

Kunnan varoista voidaan antaa avustusta asemakaava- tai rakennuskaava-alueella olevan yksityisen tien tienpitoon sekä kunnan alueella sijaitsevan sellaisen muun yksityisen tien tienpitoon, jota käytetään yleisesti muuhunkin liikenteeseen kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin tai jonka varrella on huomattavassa määrin asutusta tai jota käytetään säännöllisesti tapahtuviin henkilöiden tai elinkeino toiminnan kannalta tärkeiden tavaroiden kuljetuksiin tahi joka on kunnan syrjäisen asutuksen yhdystienä taikka joka on näihin teihin rinnastettava.

Milloin tiekunta on perustettu hoitamaan useiden teiden tienpitoa, voidaan avustus antaa tiekunnalle siinäkin tapauksessa, että 1 momentissa mainitut edellytykset ovat olemassa vain jonkin tien osalta.

Niin ikään kunta voi avustaa edellä tarkoitettua tienpitoa luontoissuorituksilla ottamalla kokonaan tai osaksi suorittaakseen sillan tekemisen, tien talviaurauksen ja muun tienpitoon kuuluvan työn taikka luovuttamalla korvauksetta tienpitoainetta ja muita tarvikkeita tienpitoa varten.

96 §

Valtion- tai kunnanavustuksen maksamisen ehdoksi voidaan asettaa, että tietä koskevien asioiden hoitamista varten perustetaan tiekunta.

Jos valtio tai kunta antaa avustusta yksityisen tien kunnossapitoon, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Milloin valtio tai kunta on antanut avustusta yksityisen tien tekemiseen, on kymmen vuoden ajan viimeisen avustuserän nostamisesta lukien noudatettava, mitä 2 momentissa on säädetty.

95 §

Kunta päättää sen varoista yksityisen tien tienpitoon myönnettävistä avustuksista, avustuksen ehdoista ja käytön valvonnasta samoin kuin yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kokonaan tai osaksi kunnan suoritettavaksi.

96 §

Jos kunta avustaa yksityisen tien kunnossapitoa tai kunta kustannuksellaan vastaa yksityisen tien kunnossapidosta, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Milloin kunta on antanut avustusta yksityisen tien tekemiseen tai tehnyt tien kokonaan tai osaksi kunnan varoilla, on kymmen vuoden ajan viimeisen avustuserän nostamisesta tai kunnan tekemän tietyön päätymisestä lukien noudatettava, mitä 1 momentissa on säädetty.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

97 §

Milloin valtionavustusta on haettu yksityisen tien kunnossapitoon tai tekemiseen, kunnan tielautakunnan tulee tarkastaa hakemuksen asianmukaisuus ja tarvittaessa vaatia siihen täydennyksiä sekä hankkia asiasta tarvittavat lausunnot ja antaa oma lausuntonsa.

Milloin kunta avustaa tien kunnossapitoa tai osallistuu tienpidon kustannuksiin, on tielautakunnan asiana valvoa, että tie pidetään sellaisessa kunnossa, kuin 7 §:n 2 momentissa on säädetty. Jos tien kunnossapito on laiminlyöty eikä korjausta ole tielautakunnan kehoituksesta huolimatta tehty, lääninhallituksen tulee lautakunnan sitä vaatiessa velvoittaa laiminlyöjä uhkasakolla tai uhalla, että työ saadaan tehdä laiminlyöjän kustannuksella, korjaamaan laiminlyöntinsä.

98 §

Valtion tai kunnan varoista myönnettyä avustusta ei voida ulosmitata velan suorituksiksi.

109 §

Tarkempia määräyksiä tienpitoon valtion varoista annettavasta avustuksesta sekä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta muutoinkin annetaan tarvittaessa asetuksella.

97 §

(kumotaan)

98 §

Kunnan varoista myönnettyä avustusta ei voida ulosmitata velan suorituksiksi.

109 §

Tämän lain soveltamisesta säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 siten, että tienpidon kustannuksiin ei myönnetä valtion avustusta aikaisemman lain 93 ja 94 §:n nojalla enää vuodelta 1995.

Yksityisten teiden tekemiseen ennen lain voimaantuloa myönnetyt harkinnanvaraiset avustukset maksetaan loppuun vuonna 1995 ja sitä ennen valtion talousarviossa myönnettyjen, käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa. Avustusta saaneen tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää kymmenen vuoden aikana viimeisen avustuserän

Voimassa oleva laki

Ehdotus

nostamisesta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Mikäli yksityiselle tielle on maksettu valtion varoista avustusta tien kunnossapitoon vuonna 1995, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää kymmenen vuoden aikana tämän lain voimaantulosta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Tämän lain voimaan tullessa kesken oleva aikaisemman lain 96 §:n 3 momentissa tarkoitettu määräaika jatkuu kunnes kymmenen vuotta on kulunut viimeisen avustuserän nostamisesta.

Tällä lailla kumotaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annettu laki yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta (378/95).

